

Cíl by se měl čtenář v textu naudit, eventuálně v čem by se mohl zaočkanat?

Obsah

Úvodem	VII
1. Asertivní jednání – to je to, oč tu běží	1
2. Retro nejen ze Šumavy	9
3. Obhlídka terénu	15
4. (Ne)hraj si se mnou!	27
5. Asertivita jako přístup k životu	37
6. Řekne se asertivita, ale...	55
7. Některé asertivní dovednosti	61
8. Asertivita a některé její souvislosti	83
9. Měření asertivity aneb o testech asertivně	87
10. Metodické poznámky k tréninku asertivity	111
Místo doslovu: Jak to vše zařídit	114
Literatura k asertivní komunikaci	115
Věcný rejstřík	117

V rámci dialogu respektovat druhého stranou, že jej nebudeme zbytečně popouzvat, pokud tak ovšem cílem nechceme.

Získat ucháděc i tím lépe vzdorovat všem komunikačním typům, včetně různých variant narušování delšího řečnického projevu.

Zvládnout kulturu asertivního písma – tj. uvolněné držení těla, primý pohled, klidný a rozhodný tón hlasu bez podtonu afektu, výčitky či dokonce sáz. Přiměřená, ne teatrální gesta, adekvátní mimika a pantomima.

Ovovat si řadu asertivních dovedností, jic usnadnit zejména posuzování vlastních práv, umílení neopatrných knuků a využití ironiky oprávněné (případně pozoruhodných připomínek) ke svému prospěchu.

Zklidnit svůj slovní projev; dát mu relativně rovnoramenný a přesvědčivý rytmus.

Vyměnit „řádkou smrt v řoku“ za „slovní fotbal“. Vychutnat asertivní odpověď mimo pocitu ochromení vyplývajícího z nepriměných reakcí protějšku.

Poznat a pochopit, že ironie a asertivita jsou dva možné přístupy k okoloastem. Nejsou je úspěšné smňovat. Nejsou možné být asertivní a ironický zároveň.